

Ενότητα 3: Υπότυποι αυτισμού και ετερογένεια φάσματος

«Η φύση δεν τραβάει ποτέ μια γραμμή χωρίς να τη μουτζώσει»

Πτέρυγα Λόρνα

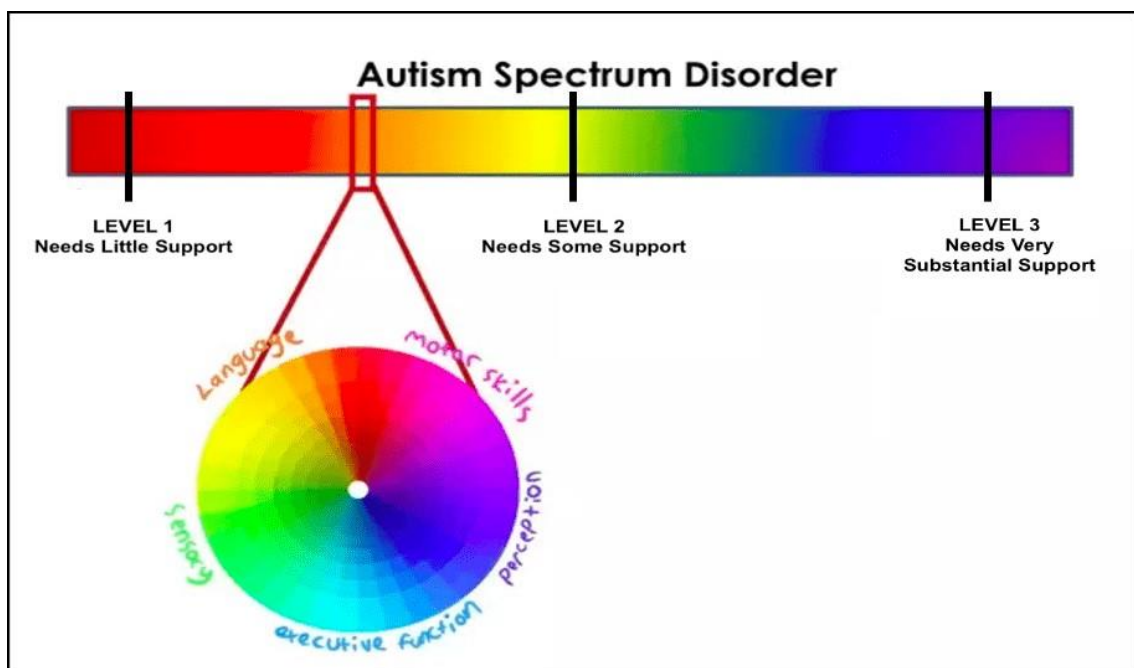
Με την εισαγωγή των συστημάτων ταξινόμησης DSM-5 (APA, 2013) και ICD-11 (WHO, 2018), ο διαχωρισμός της προηγούμενης κατηγορίας διάχυτων αναπτυξιακών διαταραχών σε ειδικές κλινικές οντότητες όπως ο αυτισμός, το σύνδρομο Asperger, η μη καθορισμένη διάχυτη αναπτυξιακή διαταραχή. κ.λπ. έπαψε να ισχύει. Υπάρχει μια μοναδική κατηγορία διαταραχών του φάσματος του αυτισμού σε αυτά τα συστήματα ταξινόμησης. Η ιδέα του φάσματος του αυτισμού ξεκίνησε με τον Lorne Wing τη δεκαετία του 1980. Ακόμη και τότε, συνειδητοποίησε ότι οι πολυάριθμες ατομικές διαφορές που υπάρχουν στο φάσμα του αυτισμού δεν μπορούν να γίνουν σωστά κατανοητές αν προσπαθήσουμε να ταξινομήσουμε τα άτομα με αυτισμό σε στενά περιορισμένες και διακριτές κλινικές υποκατηγορίες.

Οι σύγχρονοι ερευνητές του αυτισμού προτιμούν να μιλούν για τα λειτουργικά προφίλ των ατόμων με αυτισμό, παρά για ξεχωριστές κλινικές οντότητες. Είναι γνωστό, για παράδειγμα, ότι ο αυτισμός μπορεί να συνοδεύεται από οποιοδήποτε συνδυασμό διανοητικής και ομιλίας-γλωσσικής λειτουργίας. Σύμφωνα με το ICD-11 (WHO, 2018) υπάρχουν τέσσερα προφίλ λεκτικών ατόμων στο φάσμα:

1. χωρίς διαταραχή της πνευματικής λειτουργίας και με ήπια ή καθόλου έκπτωση στη λειτουργική γλώσσα
2. με διαταραχή στη διανοητική ανάπτυξη και με ήπια ή καθόλου έκπτωση στη λειτουργική γλώσσα
3. χωρίς διαταραχή της πνευματικής λειτουργίας και με εξασθενημένη λειτουργική γλώσσα
4. με διαταραχή στη διανοητική ανάπτυξη και με μειωμένη λειτουργική γλώσσα.

Η διαταραχή της λειτουργικής γλώσσας σημαίνει ότι ένα άτομο με αυτισμό μπορεί να χρησιμοποιήσει μόνο μεμονωμένες λέξεις και απλές φράσεις για οργανικούς σκοπούς. Μερικοί άνθρωποι στο φάσμα, ειδικά εκείνοι με πιο σοβαρές μορφές διανοητικής αναπηρίας, δεν αναπτύσσουν ποτέ ομιλία. Αν λάβουμε υπόψη τις μεγάλες ατομικές διακυμάνσεις στη σωματική και ψυχική υγεία, τα αισθητηριακά προφίλ, το οικογενειακό περιβάλλον και το ιστορικό ζωής, είναι σαφές ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε ότι όλοι οι πιθανοί εργαζόμενοι που θα διαγνωστούν με ΔΑΦ θα έχουν τις ίδιες ή παρόμοιες ανάγκες υποστήριξης.

Διαταραχή του φάσματος του αυτισμού – Επίπεδα υποστήριξης

Το επίπεδο υποστήριξης που χρειάζεται ένα άτομο με αυτισμό εξαρτάται από το πλαίσιο και μπορεί να αλλάξει με την πάροδο του χρόνου. Με βάση ορισμένες παραμέτρους, είναι δυνατό να προσδιοριστεί εάν ένα άτομο με αυτισμό χρειάζεται ελάχιστη υποστήριξη (Επίπεδο 1), ουσιαστική υποστήριξη (Επίπεδο 2) ή πολύ ουσιαστική υποστήριξη (Επίπεδο 3). Το επίπεδο των αναγκών υποστήριξης καθορίζεται ειδικά για τον τομέα της κοινωνικής επικοινωνίας και για τον τομέα των περιορισμένων, στερεοτυπικών και επαναλαμβανόμενων δραστηριοτήτων και ενδιαφερόντων.